

[Knud Damgaard]

lingerne til byfornyelse forøges også i år og have en meget høj prioritet i de kommende år. Der bør samtidig tages hensyn til at fremme mulighederne for fabriksfremstilling af enkelte elementer. Det vil give eksportmuligheder fremover.

For at fremme bestræbelserne på at spare energi og fordi reparations- og vedligeholdelsesarbejder giver megen beskæftigelse og kræver lidt valuta, bør der ydes tilskud til opretning og forbedring af boliger. Det forslag, som er fremsat af LO og Håndværksrådet, bør derfor nyde fremme. Det gælder som bekendt 1 mia kr. fremskaffet og virkende indtil udgangen af 1984, baseret på 35 pct. i tilskud af godkendte udgifter mellem 2.000 kr. og 40.000 kr. pr. bolig. Dette kan i hvert fald bringe 7.500 personer i arbejde og vil i praksis ikke påvirke statsfinanserne negativt.

Mange private udlejningsejendomme lider under mangel på vedligeholdelse og opretning. Lejerne har indbetalt betydelige beløb hertil, men de er ikke anvendt hverken i omfang eller tempo til de konkrete formål. Lejerne bør sikres råderet over deres vedligeholdelseskonto, og de må også sikres indflydelse på, hvilket arbejde midlerne skal anvendes til. Også ad den vej er der sikret større aktivitet, større beskæftigelse og flere energibesparende arbejder udført.

Socialdemokratiet finder det utroligt, at regeringen ikke satser stærkere på forbedring af statens ejendomme. Der er bygninger af stor kulturhistorisk interesse imellem, og der bør ydes 100 mill. kr. mere på årsbasis til denne vigtige og også beskæftigelsesmæssigt vigtige opgave.

Socialforskningsinstituttets oplysninger om behovet for ungdomsboliger virker næsten chokerende. Det bliver nødvendigt at sætte meget alvorligt ind på at øge kvoten for 1984 til mindst 3.000 boliger, og det bliver nødvendigt under byfornyelsesarbejderne at sikre flere ungdomsboliger i den forbindelse. Vi har naturligvis også en stærk forpligtelse til at korte de lange køer ned af boligsøgende til det almenyttige byggeri, som vi har i dag. Vi må have kvoten sat op til de 12.000 om året, ligesom der bør opføres flere beskyttede boliger. Samtidig bør udbygningen af plejehjem forstærkes, og begge dele vil aflaste de dyre hospitalspladser.

Når det gælder de almenyttige boliger, har regeringen påbegyndt en politik, der ligner halshugning. Kvoten er skåret ned til fordel for private andelsboliger; disse boliger viser sig nu at kunne omsættes til ejerboliger. Man kan ikke rigtig forestille sig, at det har været regeringens eller boligministerens hensigt, og dog ved ingen, hvor mange der udnytter denne mulighed, inden vi i næste samling kan sætte endeligt stop for et sådant misbrug, for stoppes skal det under alle omstændigheder.

Halshugningen af de almenyttige selskaber kan også aflæses af de ændrede betingelser for grundkapitalens sammensætning. Statens andel er nedsat fra 18 pct. til 12 pct. Til gengæld betaler man afdrag til forskellen mellem 75 pct. og 80 pct. af realkreditbelåningen. Dette er ikke særlig velbetænkt. Socialdemokratiet vil, idet det betragter det som en løkke om halsen på selskaberne, arbejde for at vende tilbage til den tidligere sammensætning af grundkapitalen, hvilket i øvrigt i faste priser allerede efter fem år er billigere. Så kan man også forhindre, at vi kommer i den situation, at en eller anden finansminister trækker i snoren til løkken om halsen på selskaberne og dermed skaber uoverskuelige vanskeligheder for det almenyttige byggeri. Det er alene det byggeri, der sikrer prismæssigt rimelige og fornuftige boliger til en meget stor del af befolkningen.

Megen fidus til regeringens bolig- og byggepolitik har vi vistelig ikke, men vi vil i opposition gøre, hvad vi kan for at hindre en katastrofal udvikling i byggebranchen og i dens beskæftigelsesvilkår, og vi vil samtidig sikre, at boligpolitikken får det rigtige praktiske indhold. Ingen skal heller være i tvivl om, at vi i en regeringsposition vil gøre alt, hvad vi kan for at rette op på de skævheder, denne regering allerede har skabt.

Agnete Laustsen (KF):

For kun 3½ måned siden havde vi her i salen en forespørgselsdebat om byggeriets forhold og om, hvad man også dengang fra socialdemokratiets side betegnede som den katastrofale udvikling.

I debatten indgik dengang et oplæg, der opfordrede til en øjeblikkelig tilskudsordning – der var tale om beløb på mellem ½ mia kr. og 1 mia kr. – idet det blev anført, at situati-